

РЕШЕНИЕ
№227
В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 14 октомври 2011г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на двадесет и първи септември, две хиляди и единадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА
СЛАВА Г.

при секретаря А.М. и в присъствието на прокурор Стефанова, като разглежда докладваното от съдия Г. КНАХД № 223 по описа за 2011 година на Административен съд - Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на гл. XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „ТОП БИСКИТ“ ООД, гр. Перник с ЕИК по БУЛСТАТ 113551143 срещу решение № 392/30.05.2011 г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД № 133 по описа на съда за 2011г..

С атакуваното решение е изменено НП № 0106918/26.08.2010 г. на Директор на ТД на НАП – София, като размерът на наложеното на жалбоподателя административно наказание „имуществена санкция“ за нарушение по чл. 40, ал. 1, т. 1 от Закона за счетоводството (ЗСч) и на основание чл. 47, ал. 3 от ЗСч е намалено от 2 000 (две хиляди) лв. на 500 (петстотин) лв.

Жалбоподателят твърди, че обжалваното решение е неправилно и незаконосъобразно. На тези основания от касационния съд се иска да отмени обжалвания съдебен акт и да се произнесе по същество, като отмени процесното НП.

В съдебно заседание касационният жалбоподател не се явява. Представява се от адв. Сотиров с пълномощно по делото. Заявява, че поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата ТД на НАП – София, офис Перник не се явява, не изпраща представител и не заявява становище по жалбата.

Окръжна прокуратура - Перник, чрез прокурор Стефанова, дава заключение, че касационната жалба е неоснователна, а решението е правилно и законосъобразно, и като такова следва да бъде оставено в сила.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство. В съдебно заседание пред касационната инстанция адв. Сотиров представя извадка от електронния сайт на Търговския регистър, касателно дружеството жалбоподател относно вписани обстоятелства.

Касационният съд, като разглежда делото по реда на чл. 217 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) и прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено, въз основа на фактическите заключения на първата инстанция, следното:

Районен съд - Перник, въз основа на представените пред него и събрани в хода на съдебното следствие писмени и гласни доказателства е приел за безспорно установено от фактическа страна, че жалбоподателят, в качеството му на търговец по смисъла на

Търговския закон не е изпълнил в срок до 30.06.2009 г. задължението си да публикува годишния си финансов отчет за 2008г. чрез заявяване и представяне за обявяването му в Търговския регистър. Нарушението е установено от инспектор по приходите в ТД на НАП–София, Офис Перник на 22.06.2010 г. по повод получено писмо от Изпълнителния директор на НАП, с което Директора на ТД на НАП съответно Директора на офис Перник, са уведомени за липса на подадено заявление за обявяване на годишен финансов отчет за 2008г. пред Агенцията по вписванията–Търговски регистър, като към уведомителното писмо е приложен и списък на лицата (търговци), неизпълнили това си задължение, измежду които и настоящият жалбоподател. За така констатираното нарушение на „ТОП БИСКИТ“ ООД, гр. Перник на 22.06.2010 г. е съставен АУАН, въз основа на който на 26.08.2010 г. е издадено процесното НП.

При така установеното от фактическа страна и въз основа на проведеното съдебно следствие, Районен съд - Перник е намерил от правна такава, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са издадени от компетентни органи и са съставени при спазване изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, без допуснати съществени процесуални нарушения, накърняващи правото на защита на жалбоподателя или опорочаващи издадения правораздавателен акт, които да съставляват основание за неговата отмяна. Относно пледираната от жалбоподателя маловажност на вмененото му нарушение, районният съд е отказал да приеме случая за маловажен, поради сравнително дългия срок на забавата за изпълнение на задължението. По отношение на наложеното наказание и по-специално - на неговия размер и поради последвало изменение на санкционната норма на чл. 47, ал. 3 от ЗСЧ, с което размерът на санкцията е занижен, съобразено с императива на чл. 3, ал. 2 от ЗАНН наложеното административно наказание е намалено в размер на минимума от 500 (петстотин) лв. на същото основание.

Административен съд – Перник споделя изложените правни доводи на първата съдебна инстанция довели до този правен резултат, поради което и намира касационната жалба за неоснователна.

Твърденията на жалбоподателя изложени в касационната жалба, свързани с материална некомпетентност на актосъставителя, не се споделят от настоящата инстанция. В атакуваното решение ясно и мотивирано е отговорено какви са причините за това и какво е тълкуването на първата инстанция на въпросната заповед № ЗМФ-101/01.02.2010 г. и нейната т. 4. Настоящият съд споделя тази позиция и намира, че не е необходимо да се излагат идентични съждения в тази насока.

Следващото съдържащо се в жалбата оплакване, касателно сроковете по чл. 34 от ЗАНН, касационният състав не намира за основателно. Срокът, в който дружеството е следвало да заяви и представи за обявяване в Търговския регистър на годишния финансов отчет (ГФО) е описан ясно и недвусмислено в обстоятелствената част на АУАН и е пренесен в наказателното постановление. Крайният срок за изпълнение на задължението е 30.06.2009г. и неизпълнението му е вменено на жалбоподателя. В случая не са налице условията да не се образува административнонаказателно производство, нито пък е изтекла една година от извършване на нарушението. Съгласно чл. 34, ал.1 от ЗАНН спазването на срока е от съществено значение за законосъобразното образуване на административнонаказателното производство или за редовното съставяне на акта за установяване на нарушението и е предвиден от законодателя за да санкционира принципното бездействие на компетентните контролни органи за откриване и установяване на административните нарушения. Съставът на нарушението, за което е ангажирана АНО на дружеството се осъществява чрез бездействие. Дружеството с ограничена отговорност не е изпълнило задължението си в законоустановения срок. Това неизпълнение започва след изтичане на предвидения от закона срок, а именно - 30.06.2009г. и продължава до момента на установяване на нарушението. Естеството на описаното нарушение дава основание то да бъде

квалифицирано като нарушение, чийто състав се осъществява непрекъснато (продължено) във времето, докато се поддържа неправомерното състояние и докато то не бъде преустановено. Предвид обстоятелството, че към момента на проверката от контролния орган - 22.06.2010 г., нарушението не е прекратено, като дата на извършването му следва да се приеме датата на констатирането му. В този смисъл АУАН е съставен в едногодишния срок по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН за образуване на административнонаказателното производство.

Неоснователно на последно място е и направеното възражение за прилагане на чл. 28 от ЗАНН, тъй като в конкретния случай деянието не може да бъде квалифицирано като маловажно по смисъла на посочения текст. Поначало обществената опасност на този вид нарушения е определена от законодателя като висока, тъй като същите представляват неизпълнение на задължения към държавата при осъществяване на финансовата ѝ дейност. Именно поради това и нормативно определените минимума на имуществените санкции, предвидени дори за формални нарушения, са във висок размер, без за налагането им да се изисква настъпването на някакъв вредоносен резултат. Извън това, в конкретния случай, предвид периода на закъснение за подаване на ГФО, не може да се приеме липса или незначителност на вредните последици или наличието на други смекчаващи обстоятелства, определящи по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение от този вид. Извършеното нарушение е типично за вида си и не разкрива по-ниска степен на опасност за установения ред на държавно управление в сравнение с други нарушения от същия вид, поради което не са налице основанията за прилагане на чл. 28 от ЗАНН.

Правилно въззивната инстанция е намалила размера на определеното наказание. Съобразно чл. 3, ал. 2 от ЗАНН, ако до влизане в сила на наказателното постановление последват различни разпоредби, прилага се онази от тях, която е по-благоприятна за нарушителя. В случая преди влизането на наказателното постановление в сила е обнародвана промяна в чл. 47, ал. 3 от ЗСч, като минималният размер на имуществената санкция за нарушения от вида на процесното е в 500 лева. Нормата е по-благоприятна за нарушителя и правилно е приложена от съда, като на нарушителя е определен размер на наказанието към установения от закона минимум, явяващ се адекватна санкционна мярка съобразно степента на обществената опасност на деянието.

Мотивиран така настоящият съдебен състав намира, че при разглеждане на делото и постановяване на обжалвания съдебен акт, районния съд не е допуснал нарушения, които да съставляват основания за касиране на първоинстанционното решение. При разглеждането на делото и след извършената служебна проверка по реда на чл. 218, ал. 2 от АПК, не бяха установени пороци на атакувания съдебен акт относно неговата валидност, допустимост и съответствие с материалния закон, които да са причина за неговата отмяна или изменение. Решението на Районен съд – Перник е правилно и законосъобразно и следва да бъде оставено в сила.

По тези съображения Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 392/30.05.2011 г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД № 133 по описа на съда за 2011г., с което е изменено НП № 0106918/26.08.2010 г. на Директор на ТД на НАП – София.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.